

Uzdrowisko INOWROCŁAW

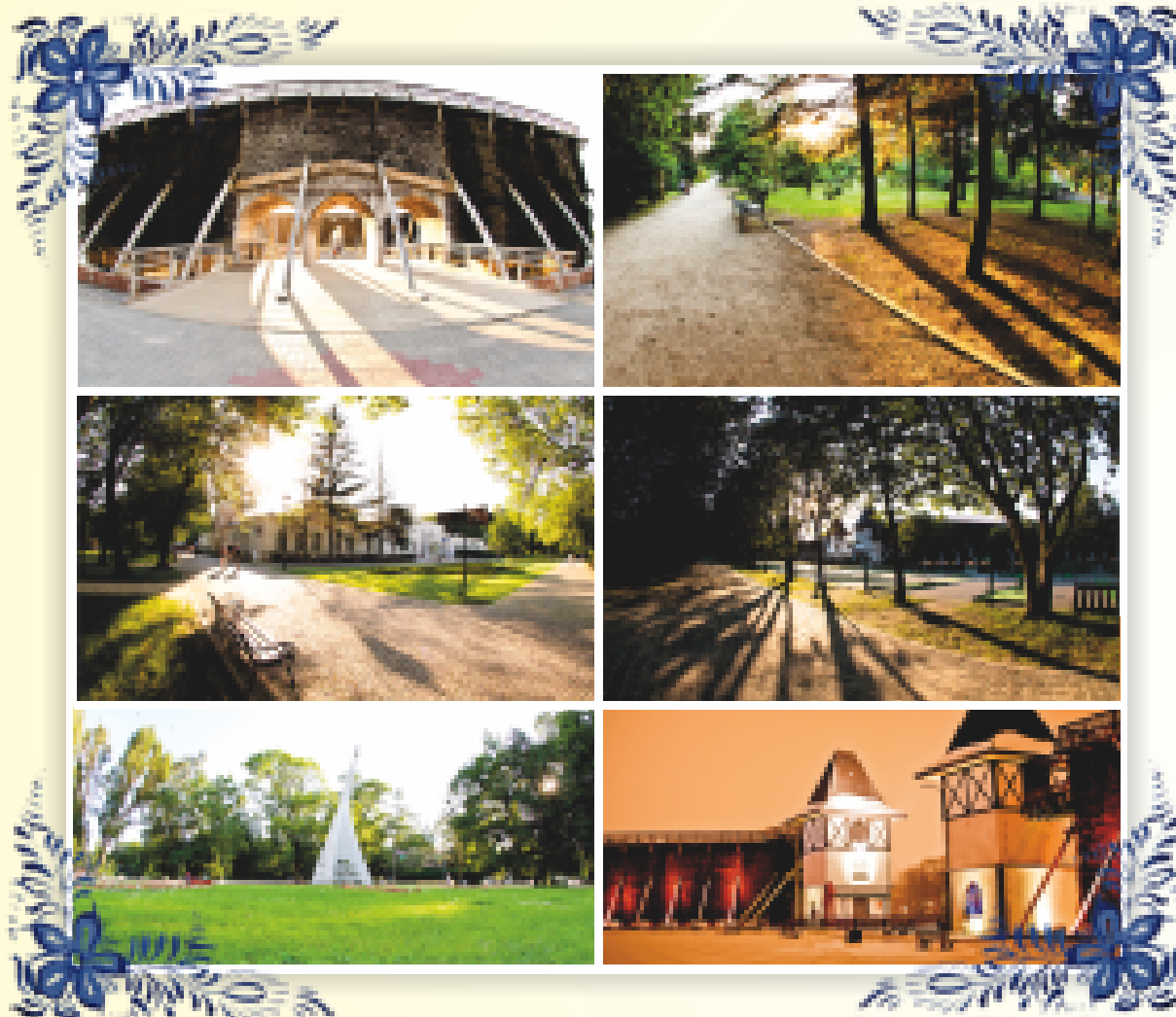
Zdjęcia: Beata Zarzycka, Ulotne Chwile, PLOTINO&GRAFIT

Projekt, przygotowanie do druku oraz druk:
PLOTINO& GRAFIT

Wydawca:

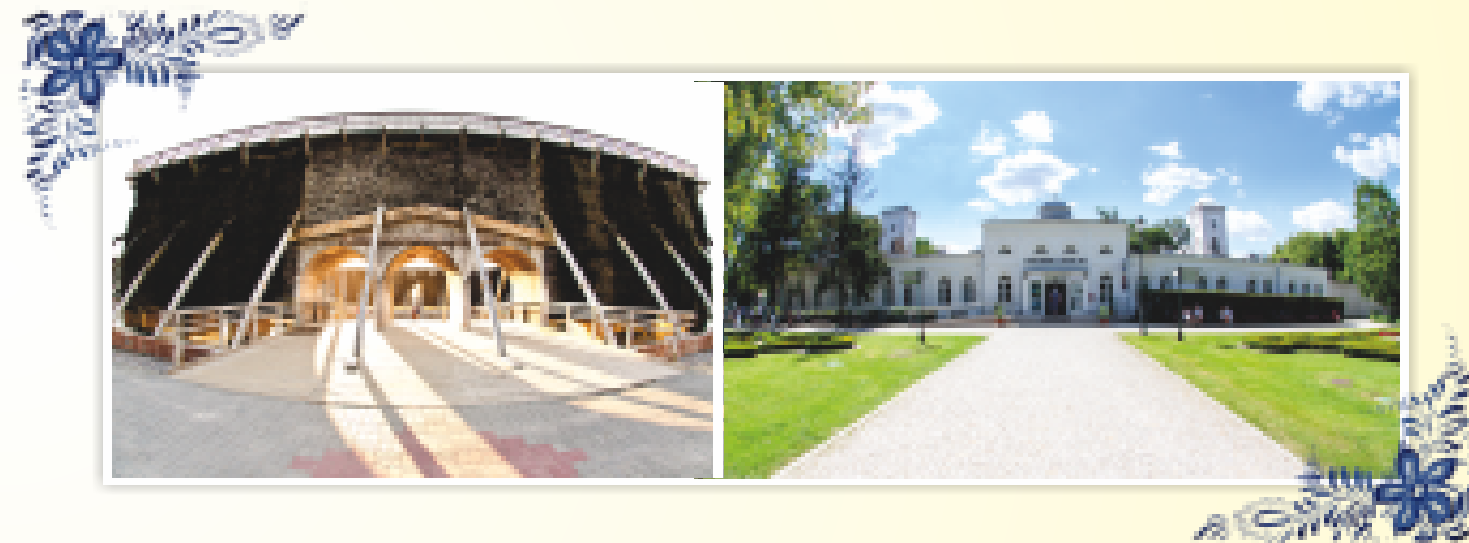
Uzdrowisko INOWROCŁAW

Zdjęcia: Beata Zarzycka, Ulotne Chwile, PLOTINO&GRAFIT

Projekt, przygotowanie do druku oraz druk:
PLOTINO& GRAFIT

Wydawca:

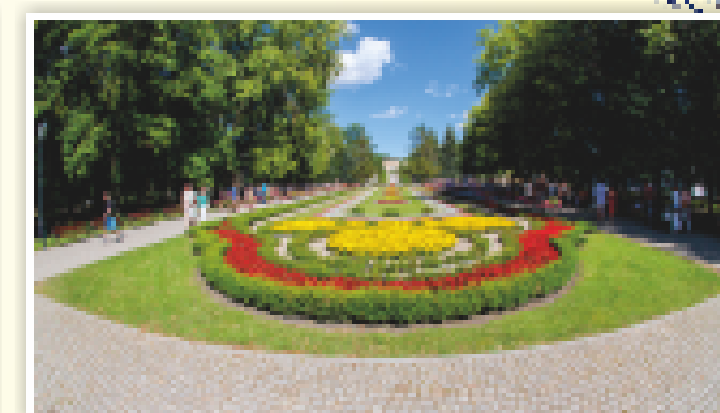
Szanowni Państwo,

Park Solankowy to miejsce szczególne, które służy od prawie 140 lat nie tylko mieszkańcom naszego miasta, jako miejsce wypoczynku i rekreacji, to również miejsce, które zachwyca i pozostaje długo w pamięci i sercach wielu tysięcy kuracjuszek i kuracjuszy, a także turystów przybywających okazjonalnie do Inowrocławia.

Miasto Inowrocław w ostatnich siedmiu latach przy wsparciu środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego dokonało kompleksowej rewitalizacji starej - historycznej części parku, jak również powiększyło jego powierzchnię o kolejne 30 ha, na których powstało 6 km alejek i ścieżek rowerowych, miejsce do grillowania, plaża oraz oczko wodne z mostkiem, ogrody zapachowe z tablicami w alfabecie Braille,a. W naszym parku zdrojowym każdy znajdzie coś dla siebie.

Wykorzystując te inwestycje chcieliśmy stworzyć dogodny klimat dla relaksu, kuracji zdrowotnych, rozwijania sportowych pasji i zainteresowań. Mam nadzieję, że niniejsza publikacja zachęci Państwa do odwiedzin – tych pierwszych lub kolejnych - w Uzdrowisku Inowrocław.

Ryszard Brejza
Prezydent Miasta Inowrocławia

Uzdrowisko

Założycielami i głównymi udziałowcami zarejestrowanej 4 maja 1875 roku w Królewskim Sądzie Powiatowym w Inowrocławiu spółki akcyjnej „Solanki Inowrocławskie” byli: dr praw Zygmunt Wilkoński oraz adwokaci Samuel Hoeniger i Oskar Triepcke. Spółka wykupiła od miasta tereny pod budowę obiektów kąpielowych oraz parku zdrojowego i już w 1876 roku uruchomiono pierwszy zakład leczniczy z 14 wannami do kąpeli solankowych. Po roku wybudowano następne łazienki solankowe z 15 wannami, a w 1880 roku trzeci obiekt leczniczy nazwany „Nowym Światem” Kilkadzieści lat mieściło się tam sanatorium. Wydany z okazji otwarcia kurortu prospekt reklamowy informował, że: „Solanki Inowrocławskie powołano do leczenia skrofulozy, reumatyzmu, chorób skóry i kobiecych”.

Po śmierci dra Wilkońskiego „Solanki Inowrocławskie” utraciły samodzielność. 9 kwietnia 1881 r. zawarto umowę między Zarządem Spółki, a Magistratem Inowrocławia, skutkiem czego przeszły na własność miasta. Krótco przed zmianą właściciela powstał okazały gmach Zakładu Wodoleczniczego (dziś nazywany Przyrodolecznicznym). W 1886 roku wybudowano łazienki dla dzieci cierpiących na reumatyzm.

Okalający Park Solankowy zawdzięcza swoje powstanie Lucjanowi Grabskiemu. Dzięki jego inicjatywie zarazem wg jego planu założono ogród francuski o układzie geometrycznym. Początkowo liczył 1 ha. Okalał zakład kąpielowy.

W późniejszym okresie modernizowano istniejące obiekty i stawiano nowe, m.in. zaprojektowano cieplarnię. Od 1915 roku w nowo otwartej pijalni wód mineralnych pojawiła się „Kujawianka”, produkowana z miejscowego źródła kopalnianego.

Nobilitowane przyznaniem oficjalnej nazwy „Inowrocław-Zdrój” uzdrowisko już w 1920 roku wzbogaciło się o kolejne zakłady lecznicze: kąpeli solankowych i kwasowęglowych (budowany w latach 1922-1924) i przyrodolecznicy, tzw. wziewalnię (1928-1929). W zachodniej części miasta wyrosła szybko dzielnica zdrojowa z bogatymi willami i pensjonatami.

W okresie międzywojennym Inowrocław stał się jednym z popularniejszych polskich uzdrowisk, do którego na kurację licznie przyjeżdżali też obcokrajowcy. Modny stał się także wśród polskich elit intelektualnych. W Inowrocławiu wypoczywali znani politycy, aktorzy i sportowcy, by wymienić choćby premiera Władysława Grabskiego, generałów Władysława Sikorskiego i Józefa Hallera, prezydenta RP na uchodźstwie Władysława Raczkiewicza, prezydenta Warszawy Stefana Starzyńskiego, Delegata Rządu na Kraj Cyryla Ratajskiego, olimpijczyka Janusza Kusocińskiego, literatów Marię Konopnicką, Stanisława Przybyszewskiego, Mirona Białoszewskiego i Eugeniusza Paukştę, aktorów Irenę Kwiatkowską i Ludwika Sempolińskiego, literaturoznawcę Stanisława Helsztyńskiego, prof. historii Mariana Biskupa.

W 1951 roku uzdrowisko (nazwane „Uzdrowisko Inowrocław”) wraz z sanatoriami i znacjonalizowanymi już wcześniej prywatnymi pensjonatami przejęte zostało przez utworzony w Warszawie Centralny Zarząd Uzdrowisk Polskich. Ponowny rozwój bazy leczniczej nastąpił w latach 70. XX w., kiedy wybudowano sanatoria branżowe z szerokim zapleczem medycyny uzdrowiskowej. Jesienią 2010 r. Minister Skarbu dokonał prywatyzacji spółki „SOLANKI” Uzdrowisko Inowrocław.

Władysław Sikorski

W pobliżu Zakładu Przyrodoleczniczego znajduje się pomnik generała **Władysława Sikorskiego**. Gen. Władysław Sikorski, wybitny mąż stanu, w okresie międzywojennym mieszkał w Parchaniu i był częstym gościem inowrocławskich Solanek. Pomnik-ławeczka projektu bydgoskiego rzeźbiarza Marka Rony, wykonany został z brązu. Pod ogromnym platanem na ławeczce siedzi generał Władysław Sikorski w mundurze wojskowym. Odślonięcie pomnika w 2005 roku było jednym z punktów jubileuszowych obchodów związanych z 820. rocznicą pisanych dziejów Inowrocławia, 130. rocznicą powstania Uzdrowiska Inowrocław, a także 85. rocznicą Cudu nad Wisłą.

Zygmunt Wilkoński

Zygmunt Wilkoński

Syn powstańca z 1831 roku, pochodził ze Stołężyna. Studiował we Wrocławiu, Heidelbergu, a następnie w Berlinie, gdzie uzyskał tytuł doktora praw. Pracował w sądzie w Poznaniu i Bydgoszczy, a następnie przeniósł się na Kujawy i tu przyczynił się do powstania Towarzystwa Pożyczkowego, przekształconego w 1889 roku w Bank Ludowy w Inowrocławiu. Był współzałożycielem młyna parowego, inicjatorem budowy cukrowni w Janikowie, a przede wszystkim założycielem uzdrowiska w Inowrocławiu. W uznaniu zasług społeczeństwo Inowrocławia postawiło w 1937 roku doktorowi Wilkońskiemu w parku uzdrowskim pomnik, zburzony później przez hitlerowców. W 1956 roku pomnik dr. Zygmunta Wilkońskiego został ponownie wzniesiony. Drugi pomnik, będący formą przestrzenną z medalionem, stoi przed zakładem kąpieli borowinowych. Ufundowany został dla uczczenia pamięci Zygmunta Wilkońskiego na okoliczność setnej rocznicy powstania uzdrowiska inowrocławskiego (w 1975 roku).

Zakład Przyrodolecznicy

Zakład Przyrodolecznicy wybudowano w samym sercu Parku Solankowego. To prawdziwa perła wśród inowrocławskich zabytków. Obiekt powstał w 1929 roku. Początkowo funkcjonował pod nazwą Zakład Wodolecznicy. To tu odbywały się kąpiele uzdrowiskowe oraz inhalacje. Ponadto w Zakładzie Przyrodolecznym mieściła się stołówka i pokoje zabiegowe, a na plaży utworzonej na jego dachu, kuracjusze zażywali kąpiele słoneczne. Pod koniec lat 80. Zakład Przyrodolecznicy przestał pełnić funkcję leczniczą. Główny hol stał się sceną cyklicznych koncertów kameralnych oraz innych imprez kulturalnych. W ostatnich latach obiekt poddany został remontom. Pod okiem konserwatora zabytków odzyskuje swój dawny blask.

Zakład Kąpiel Borowinowych

Zakład Kąpiel Borowinowych powstał w latach 1924-1926, czyli w okresie międzywojennej prosperity Solanek inowrocławskich. Swą konstrukcją nawiązuje do architektury dworskiej. Obiekt do dziś zachwyca elegancją i pełni swą funkcję zakładu przyrodoleczniczego oferującego kąpiele solankowe i kwasowęglowe.

Siedziba zarządu Solanki Uzdrowisko

W latach 1875 – 1876 postawiono pierwszy budynek łaźni. Aktualnie stanowi on tylną część (od strony parku) czworoboku siedziby Zarządu firmy „SOLANKI” Uzdrowisko Inowrocław. Pomieszczono tam 14 łaźni do kąpieli solankowych.

Muszla koncertowa

Muszla koncertowa

Wraz z rozwojem uzdrowiska i Parku Solankowego w 1920 roku w pobliżu Zakładu Przyrodoleczniczego powstała muszla koncertowa. Poddawana była modernizacjom, ostatnio w 2012 roku. Od lat stanowi miejsce licznych imprez kulturalnych odbywających się wiosną i latem w Solankach.

Paw-zegar słoneczny

Paw-zegar słoneczny

Rzeźba pawia stoi przy wejściu do Parku Solankowego. W ciągu dnia pomnik otoczony dywanami kwiatów pełni funkcję zegara słonecznego, a po zmroku rzeźba ozdobiona jest iluminacją świetlną w czterech kolorach.

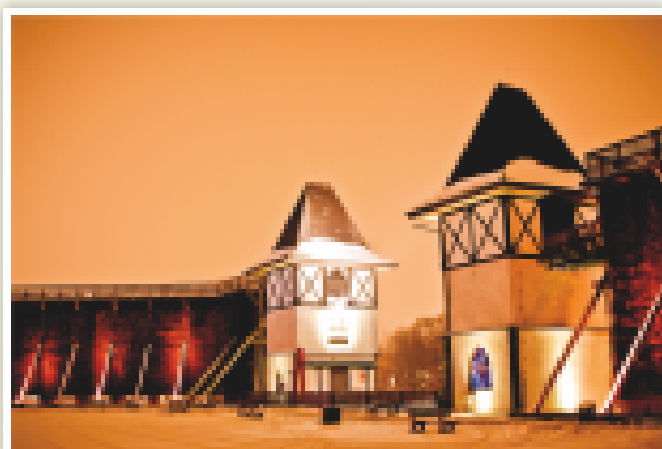
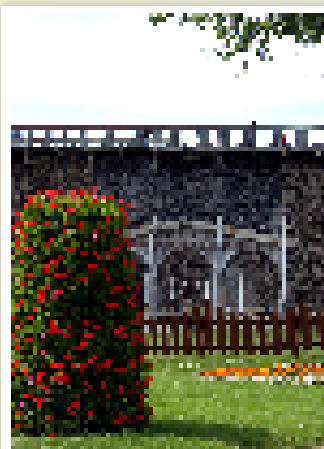
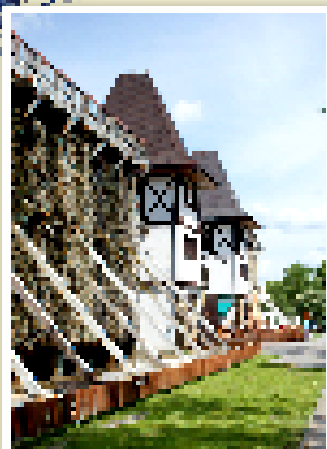
Teżnia uzdrowiskowa

Teżnia uzdrowiskowa

Idea wybudowania teżni w Inowrocławiu pojawiła się w 1984 roku. Dopiero 10 lat później rozpoczęto realizację tego projektu. Teżnię uzdrowiskową oddano do użytku we wrześniu 2001 roku jako trzecią w Polsce. Inhalatorium solankowe przyciąga walorami leczniczymi i estetycznymi za sprawą oryginalnej konstrukcji i interesującego zagospodarowania przestrzeni. Inowrocławska teżnia ma kształt dwóch połączonych ze sobą wieloboków, mierzy 9 metrów wysokości i ponad 320 metrów długości. Jej wyjątkowa konstrukcja zapobiega rozpraszaniu się leczniczego aerozolu. Na całej długości teżni znajduje się taras widokowy, z którego można podziwiać panoramę Parku Solankowego.

W teżni solanka jest pompowana na najwyższy poziom budowli, po czym swobodnie spływa po gałązkach tarniny ulegając przy tym odparowaniu. Dzięki temu powietrze wokół teżni nasycone jest jodem i mikroelementami, powstającymi wskutek ociekania solanki i działania ruchu powierza. Wytworzona w ten sposób lecznicza mgiełka służy profilaktyce i wspomaga leczenie schorzeń górnych dróg oddechowych, zapalenia zatok, rozedmy płuc, nadciśnienia tętniczego, nerwicy wegetatywnej. Inhalacje w profilaktyce u ludzi zdrowych powodują wzrost odporności organizmu. Przebywanie przy teżni nie powinno trwać jednorazowo dłużej niż 15-30 minut. W celach leczniczych zaleca się korzystanie z inhalacji co najmniej dwa razy dziennie.

Stawy

W ok. 85-hektarowym inowrocławskim parku są trzy stawy.

Pierwszy staw położony jest niedaleko Zakładu Przyrodoleczniczego i Zakładu Kąpieli Borowinowych. Otacza go aleja, z której można obserwować ptactwo wodne oraz podziwiać latem przepięknie kwitnące lilie wodne.

Drugi staw zapisał się w historii uzdrowiska na licznych zdjęciach i pocztówkach. Widać na nich most i molo ze stylizowaną latarnią morską oraz łódki. Dziś mostek biegnący środkiem stawu prowadzi wprost do tężni Solankowej.

Trzeci staw jest najmłodszy. Powstał w nowej rozległej części Solanek w sąsiedztwie ogrodu zapachów i grillowiska. W 2013 r. u jego brzegu usypana została plaża.

Stawy

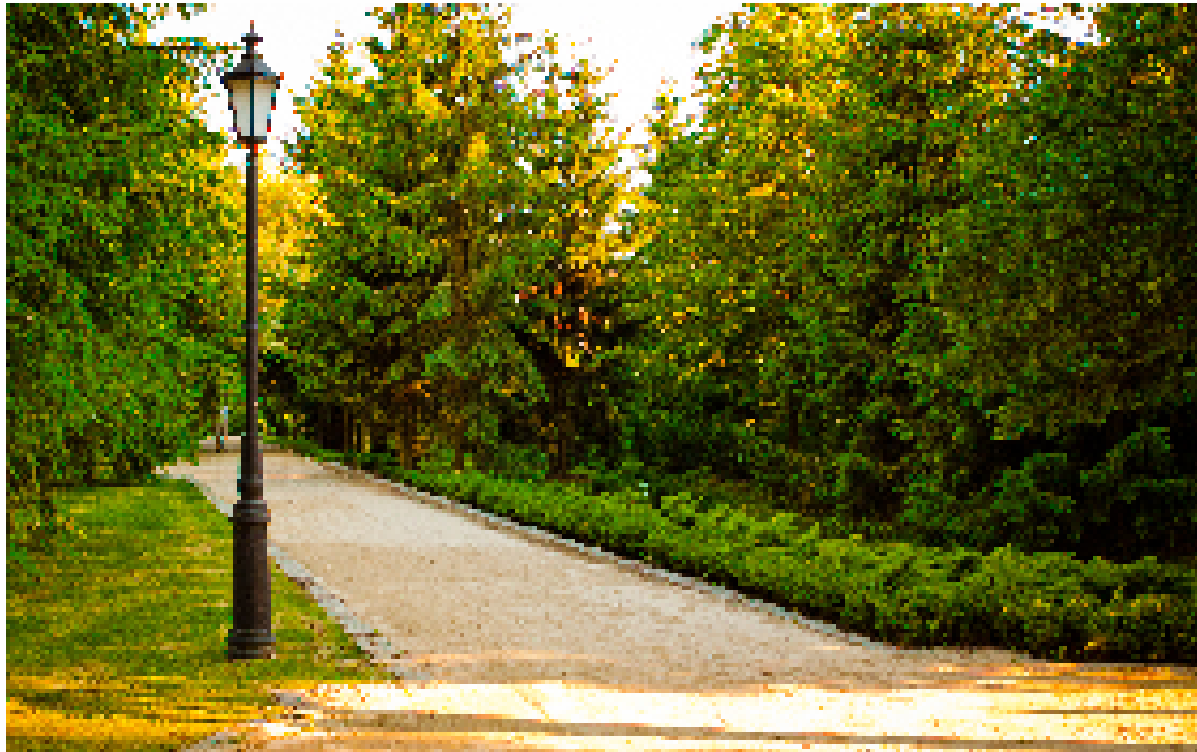
Dywany kwiatowe

Inowrocławskie Solanki słyną z pięknych dywanów kwiatowych zlokalizowanych w centralnej części parku. Każdego roku rozkwita na nich około 110 tys. sadzonek żeniszka, szalwii, starca, bratków, aksamitek i wielu innych odmian kwiatów. Precyzyjnie tworzone, zawsze według nowego projektu, budzą zachwyt feerią barw.

Ogrody papieskie

Ogrody Papieskie

Ogrody Papieskie otwarte zostały 16 października 2008 r., w 30. rocznicę wyboru kardynała Karola Wojtyły na papieża Jana Pawła II. Powstały z inicjatywy Młodzieżowej Rady Miejskiej. Miasto w ten sposób uczciło pamięć swojego Honorowego Obywatela, a zarazem wzbogaciło się o bardzo stylowy i piękny fragment Parku Solankowego.

Projektanci dokonali w Ogrodach Papieskich licznych nawiązań do Wzgórz Watykańskich. Dzięki temu przywołują one ideę ogrodu włoskiego. Są tu charakterystyczne geometryczne trawniki poprzedzielane licznymi alejkami. Na głównym trawniku bukszpanowy żywopłot tworzy barokowy krzyż. Nie zapomniano o fontannie - dużym kamieniu, z którego tryska woda.

Ogrody Papieskie to liczne nastrojowe i zaciszne zakątki utworzone przez aromatyczne grupy zieleni w bogactwie odcieni. Wśród nich rosną i niespotykane okazy, m.in. irga dammera, runianka japońska, ognik szkarłatny, juka karolińska czy owies wiecznie zielony. Można tu spacerować alejką obsadzoną powojnikami pięknie kwitnącymi latem lub odpocząć na ławkach w stylu wiedeńskim. Drewniane leżaki zapraszają do zakosztowania kąpieli słonecznej.

Co ciekawe, symbolicznego znaczenia tego miejsca dopełnia założenie, by inowrocławskie Ogrody Papieskie były wiecznie zielone. Dlatego niewiele jest tu krzewów i drzew sezonowo ulistnionych. Przeważa roślinność iglasta, piękne odmiany jodeł, świerków, cisów, jałowców.

Ogrody zapachowe

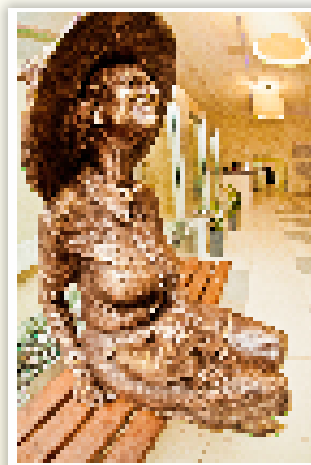
Ogród Zapachowy

W nowej części Solanek w 2012 roku powstały ogrody zapachów i kolorów. Na kolistych klombach od wczesnej wiosny kwitną zachwycając wielością odmian różnorodne kwiaty i zioła. To piękny zakątek spacerowy, zlokalizowany w pobliżu alei dębów i w niewielkiej odległości od Pijalni Wód i Palmiarni. Warto tu zajrzeć, pospacerować wygodnymi alejkami wśród nowo nasadzonych drzew i krzewów lub skorzystać ze ścieżek dla rowerów i rolkarzy.

Teren kwietników ogrodu zapachowego to 931,69 m kw. Na tej powierzchni rośnie ponad 7,5 tysiąca roślin. Ogrody składają się z trzech części: różanej, ziołowej i bylinowej. Każda z nich wyposażona została w tablicę z planem ogrodów, oznaczeniem roślin tam rosnących i opisem ich właściwości i wpływu na ludzki organizm, także języku Braille'a, czytelne więc dla niewidomych i niedowidzących.

Pijalnia wód

Pijalnia Wód

To miejsce bardzo nowoczesne, a jednocześnie architektonicznie wpisujące się w ponad stuletnią tradycję Parku Solankowego. Służy rekreacji całych rodzin. Pijalnia Wód znajdująca się w południowej części obiektu, jest mocno doświetlona ogromnymi oknami-witrynami. Do ogrzewania budynku wykorzystuje się światło słoneczne dzięki zastosowaniu systemu ekologicznych pomp ciepłych i kolektorów słonecznych.

Do dyspozycji gości jest 60 miejsc siedzących. Także na zadaszonym tarasie, na którym ustawiono 30 leżaków. Salę kawiarni zdobią fotografie przedstawiające dawny Inowrocław i wodna ściana. Pomnik Teściowej projektu inowrocławskiego artysty rysownika-satyryka Jarosława Wojtasińskiego wiele mówi o rodzinnym charakterze tego miejsca. Starsza pani siedząca na ławeczce z zadziornym pieskiem na kolanach „zaprasza” do zrobienia sobie z nią zdjęcia. Ten niespotykany pomnik stanowi ciekawostkę i sympatyczny symbol inowrocławskiego uzdrowiska.

Palmiarnia

Palmiarnia

Palmiarnia, pierwsza w województwie kujawsko-pomorskim, swój egzotyczny klimat zawdzięcza tropikalnej roślinności, oczku wodnemu z fontanną, w którym pływają złote rybki oraz ptakom w wolierze ukrytej wśród liści. Znajduje się w zachodniej części obiektu. W Palmiarni posadzono okazy takie jak: Cycas rezoluta, Strelicja Augusta, Reginae – Rajski Ptak, wspaniałe symbole pustyni amerykańskich: kaktusy-Echinopsis pasacana, Pachycereus pringlei, czy Cereus peruvianus f. monstruosus, Agawy, palmy - Washingtonia, Chamaerops, Phoenix, Trachykarpus, ponad 5-metrowe bambusy drzewiaste, drzewko cytrynowe. To urokliwa i oryginalna enklawa zachęcająca, by przysiąść na ławeczce z kubkiem inowrocławskiej wody, odpocząć w specyficznym ciepłym klimacie.

Chata kujawska

Chata kujawska

Z holu obiektu Pijalni Wód prowadzi wejście do części ekspozycyjnych XIX-wiecznej chaty kujawskiej (zajmującej pomieszczenia istniejącego tam dawniej budynku mieszkalnego), gdzie obejrzeć można m.in. oryginalną zabudowę kuchni, ozdoby kujawskie, porcelanową i porcelitową zastawę stołową, naczynia i narzędzia kuchenne, piec kaflowy, izbę sypialnianą z zabytkowymi meblami, urządzenia i przyrządy na co dzień wówczas używane, takie jak tary, żelazka, młynki. W chacie kujawskiej wyeksponowane zostały również lokalne stroje ludowe oraz rękodzieło – ozdoby regionalne.

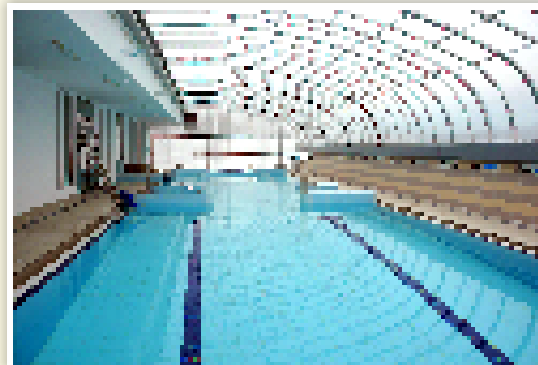

Przedszkole Nr 20 „Kujawskie Dzieci”

Dzieci z tej miejskiej placówki wychowywane są w duchu kultywowania wartości związanych z umiłowaniem pięknej ziemi kujawskiej. Poznają tradycje i folklor Kujaw. Są najmłodszymi inowrocławskimi ambasadorami stroju, haftu, kuchni i tańca swojej małej ojczyzny. Na co dzień prezentują swoją wiedzę podczas lokalnych imprez oraz przedstawień dla rówieśników.

Inowrocławska Terma-Basen Solankowy

Inowrocławska Terma - Basen Solankowy

Inowrocław to znakomite miejsce dla osób, które lubią kąpiele wodne i pływanie. Mają do dyspozycji krytą pływalnię „Delfin”, Park Wodny przy ul. Toruńskiej oraz basen odkryty przy ul. Wierzbińskiego. I właśnie w pięknym otoczeniu Parku Uzdrowskiego, w sąsiedztwie Hotelu „Park” i wspomnianego basenu odkrytego wybudowano inowrocławską Termę. Basen został wyposażony w rozsuwany dach, który umożliwia korzystanie z obiektu podczas mniej przyjaznych warunków pogodowych. Jest także w pełni dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych ruchowo. Po zmroku dodatkowym walorem estetycznym termy jest oświetlenie ledowe.

Obiekt posiada strefę dla małych dzieci o głębokości 30 cm z atrakcjami oraz basen rekreacyjny o głębokości 110 do 160 cm z 2 torami szer. 3 m i długości 9 m. Łączna powierzchnia lustra wody wynosi 176 m². Terma wyposażona jest w następujące atrakcje wodne: hydromasaż, ławka do hydromasażu, gejzer, armatka, kaskada, przeciwpływ, grzybek, zjeżdżalnia dla małych dzieci, sztuczna rzeka. Atrakcje te dodatkowo wspomagają lecznicze działanie wody solankowej.

W inowrocławskim basenie termalnym wykorzystuje się szczegółowo przeanalizowaną wodę z odwiertu o głębokości 491 m. Posiada ona stabilny skład mineralny i wyższą niż w innych odwiertach zawartość rozpuszczonych składników mineralnych. Zakwalifikowana została jako mineralna woda lecznicza chlorkowo-sodowa, termalna o temp. 23,5°C.

Teatr Letni

Teatr Letni

Teatr Letni w Inowrocławiu jest pięknie położonym obiektem w Parku Solankowym. Odbywają się tam wiele wydarzeń oraz imprez kulturalnych takich jak:

- Gala Operowo-Operetkowa
- Festiwal Ino-Rock.

Zarówno mieszkańcy miasta, kuracjusze oraz goście mogą uczestniczyć w imprezach plenerowych.

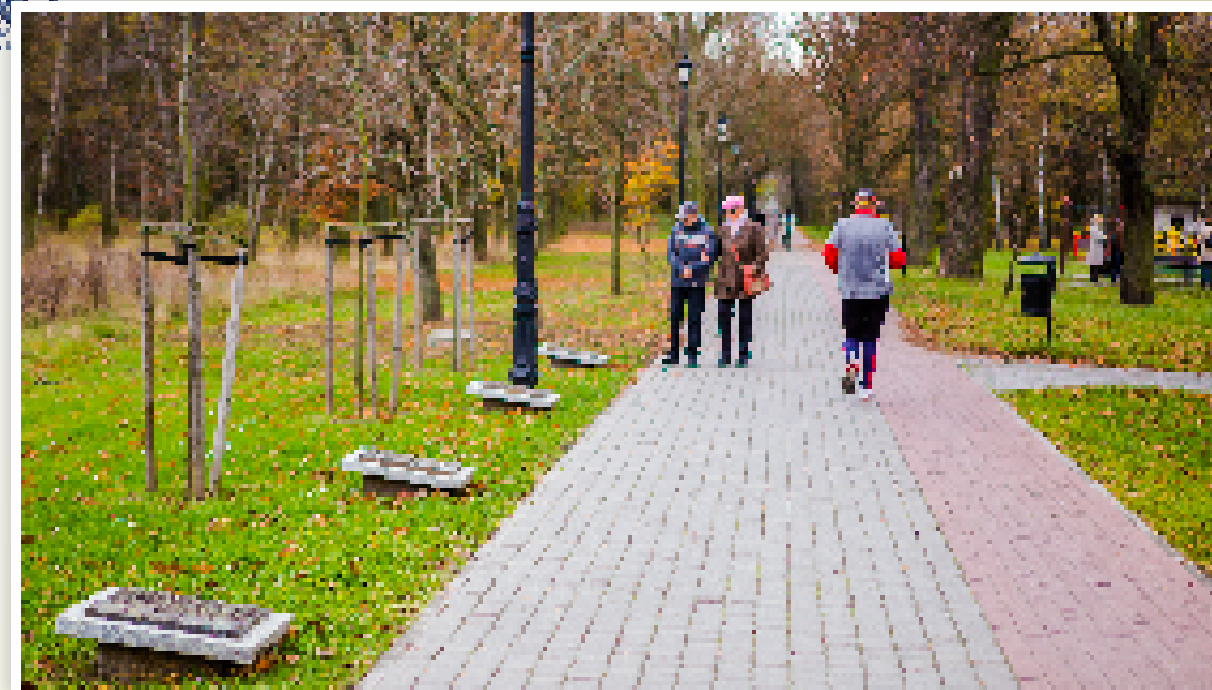
Tereny rekreacyjne

Ścieżki rowerowe i nie tylko

W inowrocławskich Solankach można aktywnie spędzać czas uprawiając liczne dyscypliny sportowe. Na terenie parku znajduje się sieć ścieżek rowerowych o długości ok. 4 tys. m. łączą one starą z nową częścią Solanek. Na rowerze można dojechać do tężni oraz objechać całą nową część zielonego serca Inowrocławia.

Bogata sieć ścieżek i alejek w Parku Solankowym sprzyja takim dyscyplinom sportowym jak nordic walking, bieganie, jazda na rolkach. Wszystkie te dyscypliny sportowe stają się coraz popularniejsze w Inowrocławiu. Szczególnie bieganie za sprawą akcji „Biegam bo lubię” oraz od kilku lat odbywającego się „Biegu Piastowskiego” ma coraz więcej zwolenników.

Grillowisko

Grillowisko

Dla odrobiny wytchnienia po wysiłku fizycznym lub by miło spędzić czas w gronie rodziny i przyjaciół w nowej części Solanek, można pobiesiadować przy grillowisku, bądź skorzystać z uroku prawdziwej piaszczystej plaży nad stawkiem. W ogólnie dostępnym, bezpłatnym grillowisku każdy może pichcić na ruszcie mięso, kiełbaski czy warzywa.

Grillowisko ma kształt okręgu średnicy 13,20 m, o nawierzchni z kostki brukowej, granitowej szarej i czarnej, z czterostanowiskowym murowanym grillem, z elementami kamienia dekoracyjnego i kominem czterokanałowym. Jest obiektem zadaszonym, wyposażonym w stoły i ławki parkowe oraz kosze na śmieci. Dodatkowo w bezpośrednim sąsiedztwie zbudowano otwarte palenisko.

Podstawy pod działą

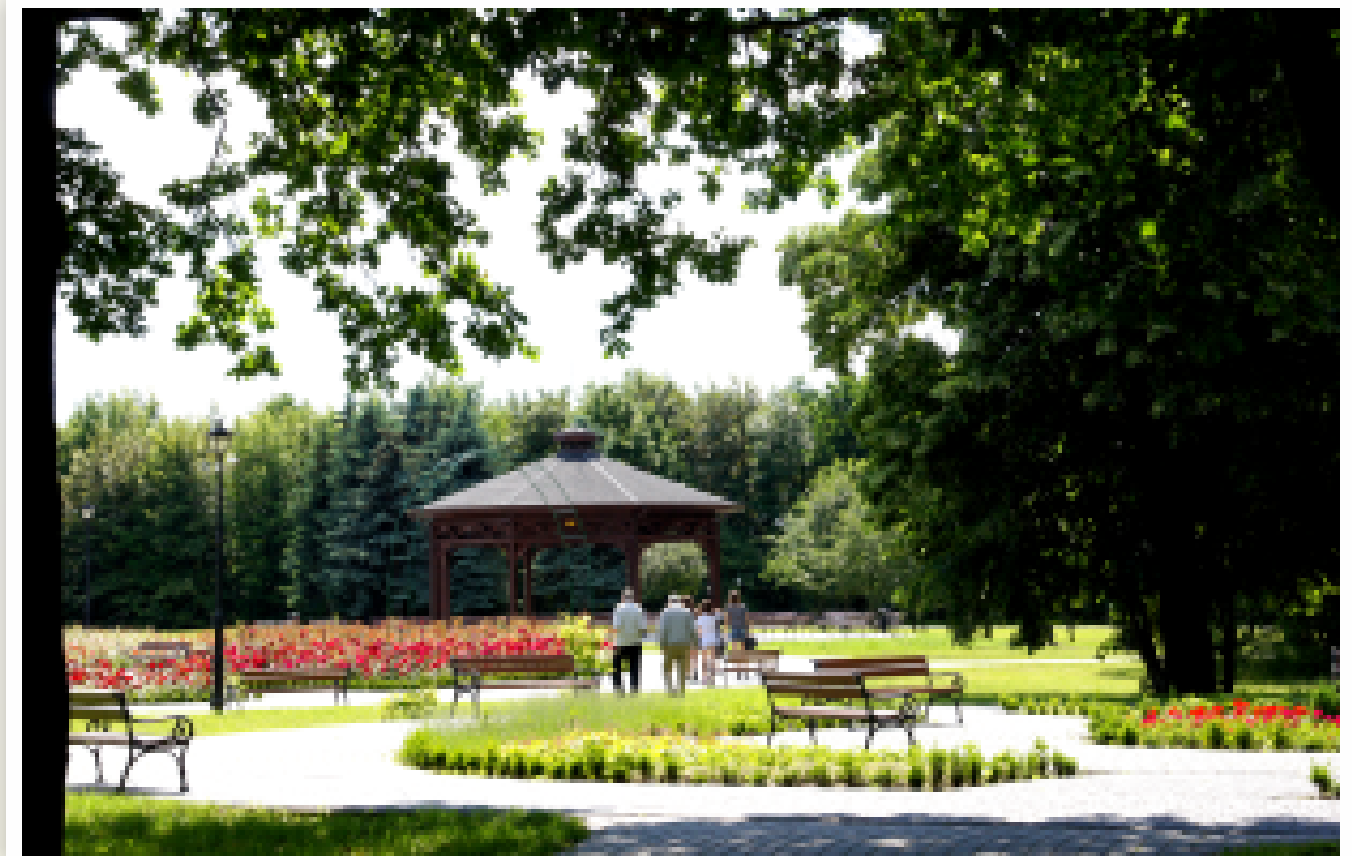
W nowej części Solanek umieszczonych zostało **sześć betonowych podstaw pod działą** Flak 97 niemieckiej baterii artylerii przeciwlotniczej (z ok.1943 r.), zmodyfikowanych dział artylerii polowej Schneider wzór 1897, kal.75 mm., używanych w Wojsku Polskim do 1939 roku (również w 4 Kujawskim Pułku Artylerii Lekkiej). Głównym zadaniem tej baterii była ochrona inowrocławskiego węzła kolejowego i pobliskiej kolejowej wieży ciśnień. Pierwotnie stanowiska te wraz z barakiem załogi, studnią i magazynem amunicyjnym baterii zlokalizowane były na polu uprawnym w miejscu obecnego nowego stawu i jego okolic. Otoczone były ziemnymi nasypami. Identyczne betonowe podstawy II baterii, istniejące do dzisiaj, strzegły węzła kolejowego i torowiska w stronę Bydgoszczy i Torunia.

Altana

W nowej części Parku Solankowego wśród ogrodów różanych od niedawna znajduje się drewniana altana ogrodowa. Jej średnica wynosi kilkanaście metrów. Wokół altany ustawiono ponad 20 ławeczek. Wnętrze altany zaopatrzone jest w kilku punktowe oświetlenie umieszczone pod jej dachem. Światelka wmontowane są również w posadzkę.

Park linowy

Park linowy

Park linowy znajduje się w Parku Solankowym, za tężnią. Zajmuje niemal 7 ha. Składa się z 48 atrakcji zamontowanych na rosnących w parku drzewach oraz na drewnianych palach. W zależności od poziomu trudności wyróżniamy trasę szkoleniową z 3 przeszkodami oraz:

trasę 1 – czerwoną (dla dzieci większych i młodzieży, opcjonalnie dla dorosłych) – składa się z 14 przeszkód m.in. ściany wspinaczkowej, kłody, huśtawki, siatki pionowej, rozrywających linek, skoku indiańskiego, tunelu, tyrolki, mostu zwodzonego, platformy, mostu birmańskiego, belek i frędzli oraz palu buszmena.

trasę 2 – zieloną (przeznaczona dla dzieci mniejszych, ok. 100 cm wzrostu) – zawiera 16 przeszkód m.in. pochylnię, siatkę „U”, „X-sy”, kłody i obręcze, trapezy, skok tarzana.

trasę 3 – niebieską (dla dorosłych i większych dzieci) – 18 przeszkód, tj. np. drabinę, złośliwe belki, falochron, ścianki wiszące, wirujące łopatkki, kłodę obrotową, strzemiona i pniaki i most dwulinowy. Przeszkody zawieszone są na wysokości od 3 do 6 m. Korzystanie z tras parku odbywa się pod nadzorem wyszkolonych instruktorów ze sprzętem zabezpieczającym.

Sanatoria

Sanatoria

Inowrocławskie obiekty sanatoryjne oferują kilkadziesiąt rodzajów zabiegów leczniczych: kąpiele solankowe, zawijanie borowinowe, kąpiele wirowe, kwasowęglowe i perełkowe, natryski (bicze) szkockie, hydromasaże angielskie i aromatyczne, ćwiczenia kinezyterapeutyczne indywidualne i zespołowe, masaże lecznicze klasyczne, pneumatyczne i aquavibron oraz zabiegi z zakresu fizykoterapii: światłolecznictwo, ultrasonoterapia, elektrolecznictwo, parafinoterapia, inhalacje i działania lasera oraz krioterapia, czyli leczenie zimnem. Interesująca i poszukiwaną ofertę stanowią zabiegi w zakresie odnowy biologicznej.

Słabobodźcowy klimat nizinny okolic Inowrocławia nie obciąża organizmów osób chorych na niewydolności krążenia i ma dobroczynny wpływ w procesie rehabilitacji chorób serca i po zawale mięśnia sercowego. Klimat sprzyja także leczeniu chorób reumatycznych oraz wspiera rehabilitację układu ruchu. Głównymi profilami leczniczymi inowrocławskiego uzdrowiska są obecnie: choroby krążenia, reumatologia oraz choroby układu ruchu, w tym stany zwyrodnieniowe, urazowe i zapalne, choroby kręgosłupa, układów oddechowego i pokarmowego (m.in. nieżyt górnych dróg oddechowych, zapalenie zatok, rozedma płuc, cukrzyca, otyłość, przewlekły nieżyt żołądka z nadkwasotą i stany po operacjach pęcherzyka i dróg żółciowych).

Poza typowym leczeniem sanatoryjnym inowrocławskie uzdrowisko proponuje pobyty profilaktyczne, rehabilitacyjne, odchudzające i rekreacyjne, także weekendowe. Na miejscu można też wynająć rowery i kijki do nordic walking.

Korty tenisowe

Korty tenisowe

W uzdrowiskowej części miasta są korty tenisowe. Oferują 5 boisk do gry w tenisa ziemnego wraz ze ścianą do treningów dla początkujących. W skład tego kompleksu wchodzi zaplecze socjalne z szatniami i pełnym węzłem sanitarnym, kawiarnią oraz widownią na 300 osób.

Kościół pw. Św. Józefa Oblubieńca NMP

Parafia została erygowana 23 października 1922 roku. W dniu 17 sierpnia 1934 roku zapadła decyzja o budowie świątyni przez członków dozoru kościelnego i rady parafialnej. Dokumentację techniczną wykonał architekt Stefan Cybichowski z Poznania. Budowę powierzono Sylwinowi Kościelnemu. 2 sierpnia 1936 roku ksiądz kanonik Stanisław Kubski poświęcił miejsce pod kościół. W 1937 została wzniesiona strzelista kwadratowa wieża. 27 września 1938 roku ksiądz biskup Antoni Laubitz wmurował kamień węgielny. W trakcie II wojny światowej fronton i mury niedokończonej świątyni zostały wysadzone przez hitlerowców. Budowę kościoła rozpoczęto ponownie w 1948 roku. 10 września 1950 ks. kardynał Stefan Wyszyński poświęcił kamień węgielny. 7 września 1952 ks. kardynał Stefan Wyszyński poświęcił budowlę. Dwanaście lat później parafia otrzymała relikwie śś. Klemensa i Urbana. Od kilku lat świątynia poddawana jest gruntownemu remontowi.

Garnizonowy kościół pw. św. Barbary i św. Maurycego

Inicjatorem budowy kościoła garnizonowego pw. śś. Barbary i Maurycego w Inowrocławiu był zastępca Komendanta Garnizonu płk Witold Roszkowski. Fakt ten upamiętnia tablica wmurowana w ścianie wewnętrznej kościoła. Budowę kościoła rozpoczęto dnia 13 sierpnia 1927 roku. Konsekracji nowej świątyni dokonał dnia 2 lipca 1933 roku Biskup Polowy Wojsk Polskich Józef Gawlina. Garnizonowy kościół pw. św. Barbary i św. Maurycego (patronów żołnierzy) jest zbudowany w stylu klasycyzującego modernizmu. Świątynia jest budowlą nieorientowaną, założoną centralnie na planie krzyża greckiego z eliptyczną rotundą na skrzyżowaniu naw, nakrytą wyniosłą kopułą zwieńczoną latarnią, przypominającą swoim kształtem żołnierski hełm. Na kopule znajdują się owalne barokowe okna. Wnętrze kościoła - drewniane, zdobione snycerskimi

Siłownia terenowa

Siłownia terenowa

Siłownia powstała w połowie grudnia 2008 r., na otwartej przestrzeni koło gaju i placu zabaw w pobliżu tężni solankowej. Składa się z 11 urządzeń sportowych, tj.: kierownica, poręcz, ster, huśtawki, narty, masażysta, łyżwy, pas i winda. Jest tam też urządzenie o nazwie pony czy surf. Każdy element posiada certyfikat, który gwarantuje wysoką jakość produktu oraz jego bezpieczeństwo. Wykonywanie prostych ćwiczeń na poszczególnych urządzeniach poprawia kondycję fizyczną dorosłych i młodzieży. Korzystanie z siłowni terenowej jest bezpłatne.

Plac zabaw

W sąsiedztwie siłowni terenowej zlokalizowany został plac zabaw dla dzieci. Jest on nowoczesny, w pełni bezpieczny, wyposażony w urządzenia atestowane, dostarczające maluchom mnóstwo atrakcji, wyzwań i zdrowej zabawy.

Minigolf i kręgle

Minigolf i kręgle

Teren ten znajduje się w najbliższym sąsiedztwie tężni solankowej. Na obszarze 600 m² utworzono 18 torów do gry w minigolfa oraz 3 tory do gry w kręgle. Obiekt ten działa od kilku lat, czynny jest w sezonie wiosenno-letnim. Na miejscu działa wypożyczalnia sprzętu.

Imprezy kulturalne

Inowrocław ma bogaty kalendarz imprez kulturalnych organizowanych co roku w Solankach.

Sezon muzyczny w plenerze rozpoczyna się w Inowrocławiu 1 maja i trwa do końca kalendarzowego lata. Koncerty odbywają się we wszystkie niedziele oraz dni świąteczne, niezmiennie o godzinie 16.00 w muszli koncertowej Parku Solankowego. W maju i czerwcu prezentują się uzdolnieni młodzi inowrocławianie. W lipcu i sierpniu publiczność oklaskuje koncerty Inowrocławskiej Orkiestry Promenadowej pod kierunkiem Marka Czeaka. W Parku Solankowym (w teatrze letnim oraz na scenie przy tężni solankowej) odbywają się też koncerty w ramach Ogólnopolskiego Festiwalu Młodzieżowych Orkiestr Dętych, Gali Operowo-Operetkowej, Bydgoskich Impresji Muzycznych i wielu innych imprez. Dni Inowrocławia, czyli święto naszego miasta. Przez kolejne dni inowrocławianie i goście mają okazję uczestniczyć w różnorodnych imprezach organizowanych w myśl formuły „dla każdego coś miłego”. Na program składają się wystawy, koncerty amatorów i liderów sceny polskiej i zagranicznej, Jarmark Kujawski i Festyn Jadwiżański.

Przegląd Artystyczny Chórów Województwa Kujawsko-Pomorskiego "Wiosna w Solankach" organizowany jest w Inowrocławiu od 1977 r. przy współpracy z Oddziałem PZChO w Bydgoszczy i z Towarzystwem Śpiewu „Halka”. Uczestnikami tej jednodniowej imprezy są najlepsze chóry województwa.

W 2005 r. zainaugurowano cykl koncertów pod nazwą „Muzyczne Lato w Tężni”, które odbywają się w pobliżu tężni solankowej. Najbardziej rozpoznawalna jest „Inowrocławska Noc Solannowa” z udziałem Grzegorza Turnaua, zapraszanych przez niego artystów oraz Inowrocławskiej Orkiestry Kameralnej „Pro Arte” prowadzonej przez Michała Nesterowicza.

W pięknych wnętrzach Zakładu Przyrodoleczniczego w lipcu odbywają się w czwartkowe wieczory koncerty muzyki kameralnej. Koncerty organizowane są przez Inowrocławskie Towarzystwo Muzyczne „Pro Arte”. Każdego roku przyświeca im inny motyw przewodni, to bardzo urozmaicona gatunkowo uczta dla melomanów.

Ino-Rock Festival to impreza, która po raz pierwszy odbyła się w 2008 r. z inicjatywy Kujawskiego Centrum Kultury i muzyków z grupy Quidam, przy znaczącym wsparciu Prezydenta Miasta Inowrocławia. Koncerty festiwalowe odbywają się w teatrze letnim. Do udziału w festiwalu zapraszani są różnorodni wykonawcy. Obok uznanych gwiazd pojawiają się debiutanci i artyści niszowi.

Inowrocławski Festiwal Światła i Smaku co roku gromadzi tysiące widzów. Oprócz bajecznie oświetlonego parku, w czasie festiwalu odbywają się w Solankach koncerty, pokazy laserowe, pokazy teatru ognia, tańców rewiowych, a w dniu smaku – degustacja potraw.

Od 2008 r. Miasto Inowrocław konsekwentnie realizuje prace zmierzające do poprawy wizerunku, rozbudowy i uatrakcyjnienia Parku Solankowego. W 2009 r. podpisano umowy o dofinansowanie projektów **Uzdrowisko Inowrocław (rozwój funkcji uzdrowiskowej) – I etap** i **Uzdrowisko Inowrocław (rozwój funkcji uzdrowiskowej) – II etap** obydwie projekty zostały wpisane na listę indykatywną projektów mających szczególne znaczenie dla rozwoju województwa. W roku 2011 dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko Pomorskiego na lata 2007-2013 otrzymał również projekt **Uzdrowisko Inowrocław (rozwój funkcji uzdrowiskowej) – III etap**, będący kontynuacją dwóch poprzednich projektów.

Zrealizowane projekty obejmowały:

1. Modernizację alejek parkowych (remont alejek, pergoli i murków w Parku Solankowym, montaż ławek, oświetlenia).
2. Budowę fontanny.
3. Wykonanie Ogrodów Papieskich.
4. Wykonanie nowych dywanów kwiatowych wraz z nawadnianiem.
5. Budowę szaleatów przy tężni.
6. Rozbudowę parku (wykonanie alejek spacerowych, ścieżek rowerowych, oświetlenia, zieleni, oczka wodnego i ogrodu zapachów).
7. Wykonanie remontu tac ociekowych i oświetlenia tężni solankowych.
8. Wykonanie remontu i modernizacji budynku szaletu w Parku Solankowym.
9. Budowę obiektu Pijalni wód.
10. Budowę Termy Inowrocławskiej.
11. Oświetlenie figury pawia.
12. Remont muszli koncertowej.
13. Remont mostku przy tężni.
14. Wykonanie i montaż tablic pamiątkowych w alei dębów.
15. Montaż iluminacji zimowych.
16. Montaż infokiosków.
17. Budowę miejsca do grillowania.
18. Budowę mostku na oczku wodnym w nowej części parku.
19. Budowę altany w pobliżu ogrodu zapachów.
20. Remont widowni w teatrze letnim.
21. Stworzenie „Parku światła”.

